

forbrugte Brændsel, men da han ved at lade sig Brændselet udlevere uden nogen Kontrol fra Andres Side og uden selv at have Indseende med de udleverede Kvantiteters Størrelse eller det Tidstrums Længde, hvori Forhyningen fandt Sted, fra Begyndelsen af havde udelukket Muligheden af, at en nøjagtig Erstatning i sin Tid kunde finde Sted, blev han i saa Henseende anset at have gjort sig skyldig i et misligt Forhold, der henførtes under Frd. 11te April 1840 § 50. Under samme Lovbud henregnedes ogsaa det af ham udviste Forhold ved til eget Brug ved Anstaltens Arbeidskraft at have ladet udføre forskellige Arbejder, navnlig Forførdigelsen af Møbler og Indbinding af Bøger, uden til Anstalten at erlægge den samme for de nævnte Arbejders Udførelse tilkommende Betaling. Endelig blev han, der ved at betale en Regning for et i Randers indkjøbt Parti Tømmer og Brædder til Anstaltens Forbrug, ikke erlagde det fulde Beløb, hvorpaa Regningen løb, og hvormed Udgiften opførtes i Anstaltens Bøger, men ikkun med Fradrag af 2 pCt., der af Sælgeren ydes som Rabat for den konstant erlagte Betaling, og som han beholdt til Dækning af sine Rejseomkostninger, anset med Straf efter Lovgivningens Analogi, forsaavidt han som Regnskabsfører i den Hensigt at undbringe Anstaltens Regnskab fra behørig Lovbefalet Revision forsætligt har gjort urigtig Regnskabsaunførsel om den nævnte Post.

Da de Rosenfalk ved den ovennævnte Dom overførte Misligheder vare af den Natur, at de maatte antages at svække den for hans Stilling nødvendige Agtelse og Tillid, maatte Ministeriet ansee det fornødent, at han, der allerede under 28de April 1862 var suspenderet fra fornævnte sine Stillinger ved Straffeanstalten, fuldstændigt affledigedes af Statens Tjeneste, og Ministeriet nedlagde derfor en allerunderdanigst Forestilling om hans Entledigelse saaledes, at hans eventuelle Pension i Henhold til Pensionslovens § 6 vilde være at fastsætte ved Lov, hvilken Indstilling under 14de Novbr. 1862 allernaadigt blev bifaldet.

Ved Bestemmelsen af denne Pension, som ved nærværende Lovudkast er foreslaaet fastsat til 300 Rd. aarligt, hvori Finansministeriet har været enig, har man troet at kunne tage til Udgangspunkt Størrelsen af den Pension, som vilde være tillagt den Paagældende efter Pensionsloven, dersom han var bleven entlediget fra sin Embedsstilling af en ham utilregnelig Aarsag. Da Rosenfalk, der under 29de April 1853 bestilledes til Inspektør og Kasferer ved Straffeanstalten i Viborg, saaledes har været i Statens Tjeneste som pensionsberettiget Embedsmand imellem 9 og 10 Aar, vilde Pensionen være at beregne til $\frac{4}{10}$ af Gjennemsnitsbeløbet af de sidste 5 Aars Indtægter eller med et rundt Tal 467 Rd. aarlig (jfr. nedenstaaende Opgjørelse).

	Gage	Lønningstillæg.	Bolig og Hæve.
*) 1ste Decbr. 1857—1ste April 1858:	266 Rd. 4 Mk.	50 Rd.	100 Rd.
1ste April 1858—1ste April 1859:	800 — "	78 —	300 —
1ste April 1859—1ste April 1860:	800 — "	88 —	300 —
1ste April 1860—1ste April 1861:	800 — "	128 —	300 —
1ste April 1861—1ste April 1862:	1000 — "	" —	300 — 48 Rd. Brande.
1ste April 1862—30te Nov. 1862:	666 — 4 —	" —	200 — 32 — —